

Küçük Su Samurunun Sözü

Ebru Mina TOMURCUK

Küçük Su Samurunun Sözü

Ebru Mina TOMURCUK

Su samuru Oliver, pürüzsüz taşların üzerinden şarkı söyleyerek akan pırıl pırıl bir nehrin kıyısında yaşıyordu. Tüyleri parlaktı ve çikolata kahvesi rengindeydi; karnı krem rengi, boynunda ise parlak kırmızı bir atkı vardı. Yuvarlak kehribar gözleri, suyun içinde hızla geçerken pırıl pırıl parlıyordu. Her sabah akıntıyla sürüklenen yapraklarla yarışır ve hep kazanırdı. Nehir onun en sevdiği oyun alanıydı; sıçramalarla ve güneş ışığıyla doluydu.

Güneşli bir sabah, arkadaşı kunduz Benny nehir kıyısından el salladı. Benny mavi kot şapkasını takmıştı ve endişeli görünüyordu. "Baraj evimde büyük bir delik var," dedi. "Su bir delikten hızla akıyor ve tek başıma tamir edemiyorum." Oliver, güçlü kunduzun düz kuyruğunun sarktığını gördü. "Sana yardım edeceğim," diye söz verdi Oliver. "Yarın sabah birlikte tamir ederiz." Benny'nin koyu gözleri rahatlamayla parladı.

O öğleden sonra, sarı kurdeleli ve pirinç düdüklü uzun gri bir balıkçıl nehrin üzerinden uçtu. "Duyduk duymadık demeyin!" diye seslendi balıkçıl. "Büyük Nehir Yarışı yarın! Bütün genç hayvanlar katılabilir!" Oliver'ın kalbi heyecanla çarptı. Hep Büyük Nehir Yarışı'nda yarışmak istemişti. Herkesi geçip bitiş çizgisine ulaştığını hayal etti.

Oliver heyecanla arkadaşlarına koştu. "Yarışa katılacağım!" diye ciyakladı, bıyıkları seğiriyordu. Ama sonra Benny'ye verdiği sözü hatırladı. Mutlu ciyıklaması bir iç çekişe dönüştü. Yarış, Benny'nin barajını tamir etmeye yardım etme zamanıyla aynıydı. Oliver'ın kuyruğu sarktı. Gerçekten, ama gerçekten yarışa katılmak istiyordu. Ama söz vermişti.

O akşam Oliver pürüzsüz bir kayanın üzerine oturdu ve nehrin altın rengine dönüşünü izledi. Yarışı ve Benny'nin delik evini düşündü. "Söz sözdür," diye fısıldadı kendi kendine. Kırmızı atkısı esintide dalgalandı. Ne yapması gerektiğini biliyordu. Sözünü tutmak, bir yarış kazanmaktan daha önemliydi. Önce Benny'ye yardım edecekti.

Ertesi sabah Oliver erken uyandı. Yarış birazdan başlayacaktı ve balıkçılın düdüğünü uzaktan duyabiliyordu. Ama Oliver atkısını sıkıca bağladı ve Benny'nin barajına doğru yüzdü. Benny çoktan oradaydı, güçlü kollarıyla çamuru itiyordu. "Geldin!" dedi Benny şaşkınlıkla. "Elbette," dedi Oliver. "Söz vermiştim."

Benny deliđi Oliver'a gösterdi. Su, barajdaki bir delikten fokurdayarak akıyordu. "Deliđi dallar ve çamurla tıkamamız gerek," diye açıkladı Benny. Oliver başını salladı ve dal toplamak için hızla uzaklaştı. Parlak kahverengi bedeni sığ sularda hızla hareket ediyordu. Ağzına bir sürü dal alıp getirdi ve Benny'nin ayaklarının dibine bıraktı. "Aferin!" dedi Benny.

Yan yana alıřtılar. Benny amuru sıkıřtırırken Oliver daha fazla dal getirdi. Gneř ykseldike ykseldi ve Oliver uzaktaki yarıřtan gelen tezahratları duyabiliyordu. Kalbi oraya ekiliyordu ama alıřmaya devam etti. "Harika bir yardımcısın," dedi Benny. Oliver'ın ii ısındı. Arkadařına yardım etmek iyi hissettiriyordu, yarıřı kaırıyor olsa bile. amuru yerine bastırdı.

Sonunda delik tılandı. Benny düz kuyruğuyla çamuru düzeltti. "Mükemmel oldu!" diye sevindi Benny. "Teşekkürler, Oliver!" Oliver'ın krem rengi karnı çamur içindeydi ve atkısı çamura bulanmıştı ama gülümsüyordu. "İyi bir takımız," dedi. Baraj yeniden sağlamdı ve Benny'nin evi güvendedi. Oliver, sıkı çalışmalarıyla gurur duydu.

Tam o sırada balıkçıl uçup yakındaki bir dala kondu. "Yarış hâlâ devam ediyor!" diye duyurdu balıkçıl. "Bir tur daha yarışacak zaman var!" Oliver'ın kehribar gözleri parladı. "Benimle yarışmak ister misin?" diye sordu Benny'ye. Benny kocaman ön dişlerini göstererek sırttı. "Çok isterim!" dedi. Birlikte nehre atladılar, eğlenmeye hazırdılar.

Balıkçıl düdüğü çaldı ve başladılar! Oliver öne fırladı, kuyruğu onu dümen gibi yönlendiriyordu. Benny güçlü kollarıyla var gücüyle kürek çekti. "Beni bekle!" diye güldü Benny. Oliver yavaşladı ve Benny'nin yetişmesine izin verdi. "Birlikte geçelim," dedi Oliver. Yan yana yüzdüler, birbirlerini teşvik ettiler. Yarış bir arkadaşla daha eğlenceliydi.

Bitiş çizgisini birlikte geçtiler, gülüyor ve su sıçratıyorlardı. Balıkçıl kıyıdan tezahürat yaptı. "Ne takım ama!" diye seslendi. Oliver birinci olmadı ama umursamadı. Sözünü tutmuştu ve en iyi arkadaşıyla yarışmıştı. Benny patisiyle Oliver'a çak yaptı. "Sen en iyisisin, Oliver," dedi Benny. Oliver'ın kalbi gururla doldu.

O akşam Benny, Oliver'ı sıcak baraj evinde akşam yemeğine davet etti. Sıcak ateşin yanına oturdular ve Benny, "Biliyor musun, yarışa katılmayı çok istesen de sözünü tuttun. Bu benim için çok önemli," dedi. Oliver gülümsedi. "Söz önemlidir," dedi. "Ve sen benim arkadaşımsın." Benny başını salladı. "Sana her zaman güvenebileceğimi biliyorum." Dostlukları her zamankinden daha güçlü hissettirdi.

Oliver, sözünü tutmanın güven oluşturduğunu öğrendi. Bir şey yapacağını söylediğinde, eğlenceli bir şey çıksa bile onu yaparsın. Bir arkadaşına yardım etmek harika bir duygudur ve iyi arkadaşlar her zaman birbirlerine güvenebilir. Benny, Oliver'a güvenebileceğini biliyordu ve Oliver da Benny'nin kendisine yardım edeceğini biliyordu. Arkadaşlar böyle yapar.

O günden sonra Oliver ve Benny birlikte birçok şey yaptılar. Barajı tamir ettiler, dal topladılar ve sırf eğlenmek için nehirde yarıştılar. Ve Oliver ne zaman bir söz verse, onu tuttu. Oynarken nehir mutlu bir şarkı söylüyor gibiydi. Oliver'ın kırmızı atkısı esintide dalgalanıyor ve kehribar gözleri sevinçle parlıyordu.

Küçük su samurunun sözü, dostluklarını her zamankinden daha güçlü kıldı. Oliver, güvenilir olmanın bir arkadaş olmanın en iyi yolu olduğunu biliyordu. Ve Benny'nin mavi şapkasını suda her gördüğünde gülümsüyordu. Çünkü tutulan bir söz bir hazinedir ve iyi arkadaşlar en büyük hazinedir.